

*Heere, wat moet ik doen?
Wat moet ik geloven...
— en in Wie? —*

HERE, WAT MOET IK DOEN?

HERE, WAT MOET IK DOEN?

In de strijd tussen licht en duisternis, de grootste strijd van alle, wordt door duizenden christenstrijders met opoffering en toewijding gestreden. Maar ongetwijfeld heeft de vijand groot profijt getrokken uit een duidelijk erg zwakke plek in de gelederen van de christenstrijders, n.l., zij hebben geen éénheid. Zij strijden wel maar zijn niet samen bezig om één doel te verwezenlijken. De gelovigen hebben dit probleem wel ingezien, en er zijn al ernstige pogingen gedaan om tot een oplossing te komen. Een uitgegeven boek heeft dit opschrift: "De sleutel tot éénheid is ACTIVITEIT" ... activiteit brengt automatisch eenheid."

Ja, hier zit wel wat in. Een "gesprek" lost tenminste ook niet alles op. Activiteit misschien wel? Maar de vraag is, hoe krijg je de verschillende gelovigen tot gezamenlijke activiteit? De praktijk heeft bewezen dat activiteit vaak tot nog meer verdeeldheid leidt dan er al is. Wij zullen dit probleem grondige en dieper moeten aanpakken.

Wat eigenlijk op de eerste plaats komt is de verhouding tot God. Uiteindelijk is Christus onze "opperbevelhebber" om het op een begrijpelijke manier uit te drukken. Hij is het Hoofd van Zijn Lichaam, de Gemeente. Laten wij dan vragen, "hebben wij de ware eenheid in Christus?" Strijden wij in harmonie met de bedoeling van God voor deze tijd? Proberen wij de bevelen van Jezus Christus die gelden voor ons VANDAAG uit te voeren? Al zullen wij dan in een minderheid zijn, wij kunnen het beste voor de zaak van onze Meester doen, door in eenheid en harmonie met Hem en Zijn plannen te zijn.

IS ER IETS TE DOEN?

De gelovige die oprecht zoekt God in alles te behagen en naar Zijn wil te leven, zal zich ongetwijfeld wel eens afvragen, "Here wat moet ik doen?" Sommigen zullen misschien tegenwerpen dat een mens in feite niets kan doen, en dat hij God alles moet laten doen. Dat is zo, maar men moet oppassen dat hierdoor de zaak niet onnodig moeilijker gemaakt wordt dan hij is. Ook komt het voor dat dit soort denken gebruikt wordt om zich aan de eigen verantwoordelijkheid te onttrekken. Toen de gevangenenbewaarder vroeg, "...wat moet ik doen opdat ik zalig worden?" , kreeg hij niet te horen, "Jij kunt niets doen", maar het antwoord was eenvoudig en duidelijk: "Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden, gij en uw huis." Toen Saulus uitriep, "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?" zei de Here niet, "Saulus, jij kunt niets doen, jij moet je door Mij laten gebruiken" maar de Here sprak: "Sta op en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat gij doen moet. (Hand. 9:6)

Als iemand vraagt "Is er iets doen?" kunnen wij hem de woorden van de Here laten lezen, "Zie, Ik zeg u, heft uw ogen op en aanschouwt de velden want zij zijn alrede wit om te oogsten." Vraagt iemand, "Is er wel strijd?" wij zouden met Petrus kunnen zeggen, "Weest nuchter en waakt; want uw tegenpartij de duivel, gaat rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou mogen verslinden; en weerstaat hem, vast zijnde in het geloof..." (1 Petr. 5:8,9)

IS DIT DE WEG?

Dat een oprechte (jonge) gelovige die ernstig zoekt om Gods wil te kennen en te doen, het wel eens moeilijk heeft, is te begrijpen. Er zijn zoveel verschillende verklaringen en uitleggingen onder gelovigen over de wil van God. Iedere groep meent voor zichzelf dat zij de juiste visie hebben. Laten wij nu niet doen of dit probleem niet bestaat. Het is beter dat wij God vragen om ons te

leiden in alle waarheid, en zelf open te blijven voor leiding Gods, óók als dat ons van ons standpunt zou brengen.

Er was eens een dominee die jaren predikte zonder veel resultaat, totdat hij zich in zijn binnenkamer opsloot met zijn Bijbel en het volgende verbond met God sloot: "Vader, iedere opdracht die ik tegenkom, als ik ga lezen in het nieuwe testament, zal ik gaan uitvoeren".

En zo begon hij te lezen. Al gauw kwam hij tegen: "Predikt, het Koninkrijk Gods is nabij gekomen, en geneest de zieken."... Nu kon hij niet meer terug want hij had een belofte aan God gedaan.

Het gaat ons niet om de persoon, en wij willen niet aan de ernst en de oprechtheid, noch aan de toewijding van deze dominee twifelen. Maar de belofte die deze man aan God maakte is onuitvoerbaar! Wij hoeven alleen maar in het evangelie naar Mattheüs te blijven om dit te zien. Wie, zoals deze man, in het Nieuwe Testament begint te lezen en zoekt naar opdrachten, komt vanzelf bij Mattheüs 10. Daar staat deze opdracht: "Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in [enige] stad der Samaritanen. Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels. En heengaan predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen" Mattheüs 10:5-7

Laat degene die God zulk een belofte doet ook consequent zijn. Ga dan ook naar de Israëlieten. Leer dan ook uit het Mattheüs evangelie en het Oude Testament wat de boodschap is van "het Koninkrijk der hemelen" en verkondig die boodschap, wek dan ook doden op. Dan is men tenminste eerlijk bezig met de belofte. Ook deze opdracht is echter al lang vervangen door latere opdrachten. Wat doet hij nu als hij bij Mattheüs 28:19 komt? Daar staat deze opdracht: " En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen"

Men kan toch niet alleen naar Israël gaan, en tegelijk naar alle volken? Zie in voor wat een onmogelijke situatie men zichzelf in feite plaatst door zo'n belofte te doen. Nu is er wel een oplossing voor dit dilemma. Men kan n.l. uit deze (en andere) opdrachten nemen wat men verkiest en wat niet past laat men achterwege. Ik wil u vragen: Is dit de manier om met Gods Woord en Gods opdracht om te gaan?

OMDAT GOD HET IN ZIJN WOORD ZEGT

Enige maanden geleden schreef iemand ons: "Alle keren wanneer ik uw blaadje las, miste ik iets. Want het evangelie is niet alleen zoals Paulus schrijft een kracht tot behoud, prijs de Heer, maar ook kracht voor genezing van ons zieke lichaam. Jezus zei tegen Zijn discipelen, dat ze kracht zouden ontvangen als de Heilige Geest over hen kwam, maar Jezus gaf hen ook een opdracht. Marcus 16:15-18 "Gaat dan heen, enz. En de gelovigen zullen deze tekenen volgen, u weet wel wat dan volgt. Ik wil u toch vragen: handelt u Bijbels, spreekt u in nieuwe tongen, bent u vervuld met de Heilige Geest?, niet omdat wij dit naar u schrijven, maar omdat GOD DIT IN ZIJN WOORD ZEGT!"

Omdat God dit in Zijn Woord zegt, ongetwijfeld bedoelt als een: "Hier is niet aan te ontkomen, dit is een opdracht van God". Dit is zeker, wij kunnen niet lichtvaardig met de opdrachten van God

omspringen. De Here zei tot Zijn discipelen, "Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden." (Johannes 14:15)

Laten wij dan de opdracht in Marcus 16:16 eens bezien. "Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden". Petrus toonde hoe hij dit begreep op de Pinksterdag toen hij zei: "BEKEERT U, EN EEN IEDER VAN U WORDEN GEDOOPT IN DE NAAM VAN JEZUS CHRISTUS, TOT VERGEVING DER ZONDEN EN GIJ ZULT DE GAVE DES HEILIGEN GEESTES ONTVANGEN. (Handelingen 2:38)

Maar hoe vaak wordt door velen die deze opdrachten proberen uit te voeren, de volgorde in de praktijk niet veranderd tot: Wie gelooft en behouden is, mag gedoopt worden? Maar zo staat het in Marcus 16:16 en in Handelingen 2:38 niet.

Ik denk hierbij aan een artikel in een Nederlands Pinksterblad. De schrijver had een artikel over de opdrachten over doop enz. en schreef: "In het boek der Handelingen lezen wij hoe de discipelen de opdrachten van Jezus uitvoerden. Volgens Mattheüs 28:19b zal dit dus ook onze werkwijze moeten zijn. Petrus zegt in Handelingen 2:38: "Bekeert u en een ieder van u late zich dopen en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen".

Weer een voorbeeld van een willekeurig omspringen met Gods Woord. Als wij de bovenstaande aanhaling vergelijken met de Bijbel, zien wij hoe deze schrijver een deel van dit vers heeft weggelaten. Petrus zei: "Bekeert u, en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, TOT VERGEVING DER ZONDEN, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen." De volgorde in Marcus 16:16 en Handelingen 2:38 is duidelijk: bekering-geloof-waterdoop-vergeving van zonden.

Uiteraard zal het ook niet lukken om uit Marcus 16:15-18, wel de woorden, "Gaaf heen in de gehele wereld, predikt het evangelie aan alle creaturen" als opdracht te nemen, maar niet wat er verder volgt in de verzen 16,17 en 18.

HANDELT U BIJBELS?

Deze vraag komt een ieder van ons wel eens tegen. Eigenlijk maakt deze vraag het probleem nog groter, maar het brengt ons ook tot de kern van het probleem. En als wij het probleem erkennen, ook dichterbij tot de oplossing.

In een oorlog handelen soldaten volgens de bevelen die zij van hun meerderen ontvangen. Alles gaat uiteindelijk terug naar de besluiten van de opperbevelhebber, zodat ieder onderdeel niet maar naar eigen inzicht aan het oorlog voeren is maar een deel uitmaakt van de strategie van het geheel. De opdrachten worden echter telkens aangepast aan de verdere ontwikkelingen van de strijd. Daarom zou het funest kunnen zijn als een bepaald regiment het bevel van een week tevoren ging uitvoeren, terwijl dit al vervangen was door nieuwe opdrachten van het oppercommando. Dit regiment mocht dan wel een authentiek bevel van het hoofdkwartier hebben, dat door de opperbevelhebber zelf ondertekend was; het feit dat het vervangen was door later uitgegeven bevelen, zou schadelijk voor de eigen zaak kunnen zijn en de vijand in de hand spelen.

Daarom is de grote vraag: "Handelt u Bijbels volgens Gods opdrachten en voornemens die Hij gegeven heeft voor ONS VANDAAG? De Bijbel bevat veel opdrachten die in de ontwikkeling van

het heilsgebeuren vervangen zijn door latere openbaringen van God. Dit geldt voor zowel het Oude als Het Nieuwe Testament.

Tussen verschillende christelijke groeperingen is er onder andere verdeeldheid over het volgende:

Sommigen eten geen varkensvlees. Sommigen houden Israëls zevende dag, de sabbat. Sommigen leggen handen op. Sommigen dopen voor vergeving van zonden. Sommigen pakken giftige slangen op. Sommigen lezen trouw de wet der 10 geboden. Sommigen proberen Gods Koninkrijk op aarde tot stand te brengen. Sommigen pleiten op het verbond met Abraham. Sommigen gaan naar een priester om vergeving te ontvangen. Sommigen gebruiken gezegende zakdoeken om zieken te genezen. Sommigen gaan eerst tot de Joden. Sommigen spreken in vreemde tongen. Omdat God dit alles in Zijn Woord zegt.

Maar hoevelen vragen zich werkelijk af of datgene wat zij uit de Bijbel hebben, ook Gods opdracht voor VANDAAG is?? Hoe vaak wordt het Woord van God werkelijk ernstig onderzocht om Gods voornemens voor deze genadetijd te leren kennen? Hoevelen hebben acht gegeven op de meest ingrijpende verandering in Gods handeling met de mens?

DE APOSTEL DER HEIDENEN

De meesten van ons komen uit de volken, of anders gezegd, de heidenen. De Bijbel spreekt van het volk (Israël) en de volken (heidenen). Paulus zegt:

"Want ik spreek tot u heidenen, voor zover ik de apostel der heidenen ben; ik maak mijn bediening heerlijk" (Romeinen 11:13) en "Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid"(1 Timotheüs 2:7)

Paulus schreef aan de Kolossenzen 1:24-27 "Die mij nu verblijd in mijn lijden voor u, en vervul in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de gemeente; Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; Aan wie God heeft willen bekend maken, welke de rijkdom der heerlijkheid van deze verborgenheid is onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid"

Paulus had een uniek apostelschap. Hij had een bijzondere bediening m.b.t. de heidenen. De heerlijkheid van Christus die hij onder de heidenen moest verkondigen was niet de heerlijkheid welke de profeten van het Oude Testament al voorspeld hadden. Het was niet de heerlijkheid welke verbonden was met het herstel van alle dingen op de aarde onder de regering van Israëls Messias. Het was een heerlijkheid waarbij heidenen IN CHRISTUS tot in de hemelse gewesten gezet werden en daar met alle geestelijke zegeningen gezegend werden. (Efeziërs 1:3)

Dit overtrof de hoogste verwachtingen van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen dat op deze aarde gevestigd zou worden. Het was als eerste aan Paulus gegeven om de volle betekenis van het kruis van Christus bekend te maken en de bedeling van louter genade te ontvouwen. Het apostelschap van Paulus gelijk te stellen met dat van de 12 apostelen doet het Woord van God geen recht in dit geval.

Zoals vóór het kruis Mozes de bijzondere uitdeler van de WET was, zo werd na het kruis Paulus de bijzondere uitdeler van de GENADE. God heeft hen beiden een bijzondere roeping gegeven en beiden zijn gebruikt om belangrijke dingen van God te openbaren. Laten wij gelovigen uit de heidenen dit apostelschap van Paulus voor ons niet negeren of minachten. Het gaat niet om de persoon van Paulus maar om Hem die Paulus deze bediening gaf. Wie naar het Woord van Christus wil luisteren, zoals Hij het in bijzonder voor ons in deze tegenwoordige bedeling gegeven heeft, moet acht geven op de bediening en de BRIEVEN VAN PAULUS. Wie dit niet doet zullen de ogen gesloten blijven voor het unieke van Gods voornemen in deze bedeling van de genade.

DE LAATSTE WOORDEN VAN CHRISTUS

Men hoort in het christendom vaak spreken over de grote opdracht van Christus. Men denkt dan vooral aan de opdracht(en) welke Christus aan zijn discipelen gegeven heeft voordat Hij naar de hemel opgevaren is. In het laatste hoofdstuk van Mattheüs, lezen wij hoe de Here Zijn elf discipelen op een berg in Galilea deze opdracht gaf: Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. Mattheüs 28:19,20 Er wordt dan wel eens gezegd, "Zouden wij niet gehoorzamen aan de laatste woorden van de Here Jezus? Zouden wij Zijn laatste opdracht niet uitvoeren?"

Inderdaad waren dit de laatste woorden van de Here op deze aarde. (Wij denken hierbij ook aan de opdrachten in de andere evangelieën en in Handelingen 1) Zij behoren bij het voornemen van Gods Koninkrijk op deze aarde. De twaalf waren de vertegenwoordigers van de Koning terwijl die weg was om een Koninkrijk te ontvangen. Zij zouden op twaalf tronen over de twaalf stammen met Hem regeren (Mattheüs 19:28) als Hij weer terug zou komen in Koninklijke heerlijkheid. Nu werden zij tot de volkeren uitgezonden om voorbereidend werk te doen voor de komende Koning.

Betrekkelijk weinig gelovigen hebben ingezien dat de twaalf niet ver gekomen zijn met de opdrachten. Nadat Christus hen tot alle volkeren en de hele wereld gezonden had (Lucas 24:46-49 en Marcus 16:15-19 en Mattheüs 28:18-20, Handelingen 1:8) lezen wij in Galaten 2 dat de leiders van de twaalf, Petrus en Johannes met Paulus tot een overeenkomst komen, dat zij voortaan bij de besnedenen (Israël) zullen blijven en dat Paulus en Barnabas tot de heidenen zullen gaan, LEES HET VOOR UZELF: "Maar daarentegen, toen zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; (Want Die in Petrus krachtig werkte tot het apostelschap der besnijdenis, Die werkte ook krachtig in mij onder de heidenen); En toen Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechterhand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan" Galaten 2:7-9

Hoe verklaart u dit? Waren de twaalf dan niet getrouw aan hun grote opdracht? Had niemand minder dan de Here Jezus hen dan niet tot alle volkeren uitgezonden? Waren de twaalf nu ongehoorzaam? Nee! Zij waren door Gods Geest onderwezen aangaande de verandering in Gods programma, en erkenden de genade die aan Paulus gegeven was. Dat is meer dan van veel gelovigen vandaag gezegd kan worden.

En Paulus dan? Onder welke opdracht ging die naar de heidenen? Niet onder de zogenaamde "grote opdracht" welke aan de twaalf gegeven was. Dit mogen dan wel de laatste woorden van de Here zijn die Hij op deze aarde heeft gesproken, maar de apostel Paulus heeft Zijn opdrachten direct van Christus uit de hemel ontvangen.

DE OPDRACHTEN AAN PAULUS

"Want predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus. Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk door mij verkondigd is, niet is naar de mens. Want ik heb het ook niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus" Galaten 1:10-12 "Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade, Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed" Galaten 1:15,16

Aan Paulus is veel geopenbaard. Hij spreekt van "de uitnemendheid der openbaringen" (2 Korinthiërs 12:7). Hij werd door een licht uit de hemel tot omkeer gebracht. Hij werd tot in de derde hemel opgetrokken. In de Efeziërsbrief laat Christus hem de hemelse roeping, positie, zegeningen, wandel en strijd van de Gemeente van deze bedeling openbaren.

De zinsnede "en tois epouraniois" "in de (over) hemelsen" komt zesmaal voor in deze brief en tezamen met de woorden "ver boven al de hemelen" in Efeziërs 4:10 geven zij ons een zevenvoudige bevestiging van het bijzondere (OVER)hemelse karakter van Gods roeping voor de GEMEENTE die het Lichaam van Christus is. De genoemde zinsnede vinden wij alleen in dit boek van de Bijbel. "Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb; Mij, de allerminst van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus, Naar het eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onze Heere" Efeziërs 3:1,2,3,8 en 11

"MIJN EVANGELIE"

Veel christenen menen dat Petrus in de Pinkstertijd en Paulus later hetzelfde evangelie predikten. Wij beseffen dat er veel punten van overeenkomst waren. Zowel Petrus als Paulus predikten de opstanding van Jezus Christus en verkondigen Hem als Redder. Zowel Petrus als Paulus verzochten de mensen hun zondige weg te doen verlaten en hen tot gemeenschap met God te brengen. Evangelie betekent "blijde boodschap" maar in het Woord van God vinden wij verschillende blijde boodschappen.

"Waarom sprak Paulus van "mijn evangelie"? en zei hij niet gewoon "ons evangelie"? Dit laatste zou hij ongetwijfeld gedaan hebben als zijn boodschap precies hetzelfde was als die van Petrus en de elf andere discipelen. Maar zie Paulus' woorden in Romeinen 16:25: "Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest"

Het evangelie dat aan Paulus toevertrouwd was, verschilt op belangrijke punten met dat wat de twaalf ontvingen. Laten wij daarom niet proberen om die boodschap welke Paulus "mijn evangelie" noemt, te gaan verkondigen met als uitgangspunt de opdracht aan Petrus en de andere elf discipelen. God heeft Zijn bedoelingen met alles. En de bekwame arbeider Gods zal in deze dingen het Woord Gods nauwkeurig onderzoeken en biddend vragen om verlichting door Gods Geest. In de tweede brief aan Timotheüs schreef Paulus ook over "mijn evangelie" en maant Timotheüs aan: "Benaarstig u om uzelf Gode beproeft voor te stellen, een arbeider die niet

beschaamd wordt DIE HET WOORD DER WAARHEID RECHT SNIJDT". (2 Tim.2:15 in de Staten Vertaling)

HERE, WAT MOET IK DOEN?

"Dit is de vraag die Saulus aan de Here Jezus stelde. Het is interessant om het antwoord te lezen in: "Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u [nog] zal verschijnen; Verlossende u van dit volk, en [van] de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende; Om hun ogen te openen, en [hen] te bekeren van de duisternis tot het licht, en [van] de macht des satans tot God; opdat zij vergeving der zonden ontvangen, en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof in Mij". Handelingen 26:16-18

Zegt een gelovige, "Here, wat moet ik doen?" dan hoeft hij niet willekeurig de Bijbel te openen om een opdracht te vinden, maar hij kan Gods Woord openen en luisteren naar wat Christus speciaal voor onze tijd voor ons gelovigen uit de heidenen geopenbaard heeft door Paulus. Daarbij heeft de Here Paulus ook tot een persoonlijk voorbeeld gesteld. Laat het Woord van God spreken:

1 Timotheüs 1:12-16 "En ik dank Hem, die mij bekrachtigd heeft, namelijk Christus Jezus, onze Heere, dat Hij mij getrouw geacht heeft, mij in de bediening gesteld hebbende; Die te voren een godslasteraar was en een vervolger, en een verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied, daar ik het onwetend gedaan heb in mijn ongelovigheid. Docht de genade van onze Heere is zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus. Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben. Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mijn, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld van hen, die in Hem geloven zullen ten eeuwige leven" Als wij in harmonie willen zijn met Gods tegenwoordig voornemen, dan zullen wij door de Heilige Geest geleerd moeten worden aangaande het bijzondere apostelschap van Paulus voor ons die van oorsprong uit de heidenen ofwel volkeren zijn gekomen volgens Gods Woord. Paulus zei: "Want ik spreek tot u, heidenen, voor zover ik de apostel der heidenen ben... Romeinen 11:13 "Weest mijn navolgers, gelijk ook ik van Christus". (1 Kor.11:1)

Hier vinden wij een volledige openbaring en opdracht om het evangelie van de genade te prediken en daarbij wat Paulus noemt "het geheimenis van het evangelie" (Ef.6:19) in de brieven van Paulus. Wij beseffen ten volle dat een gelovige uit alle opdrachten in de Bijbel kan leren, maar zeker moet hij ze niet alle gaan uitvoeren. Vanuit de hemel geeft Christus de opdracht aan u en mij door middel van Zijn dienstknecht Paulus. Geeft u acht?

Ook u die gelooft kan meehelpen met de verkondiging van het evangelie van de genade, en de bekendmaking van wat de "bedeling van het geheimenis" inhoudt. Ook u wil God gebruiken als een uit het Hemels Vaderland gezonden gezant der genade, om Zijn boodschap van redding voor een verloren wereld door het bloed van het kruis te verkondigen. Laten wij deze boodschap van de rijkdom van Gods genade niet van kracht beroven, door er goede werken van mensen aan toe te voegen als noodzaak voor het verkrijgen van redding.

Er is in het christendom in algemene zin zoveel traditie, zoveel verandering tot een verstaan van Gods Woord. Zoveel wat geen betrekking heeft op de unieke openbaring welke aan Paulus gegeven is. Hoe weinig gelovigen worden door hun voorgangers geleerd wat "het geheimenis van

het evangelie" is. Wat een uitdaging is hier voor u en mij om het WOORD der WAARHEID, het Woord des Levens, recht gesneden, bekend te maken in een wereld in armoede en blindheid.!

DE KRACHT VAN CHRISTUS

Paulus schreef ook over de kracht van Christus. Daarbij bad Paulus dat de gelovigen "HOE OVERWELDIGEND GROOT ZIJN KRACHT IS AAN ONS, DIE GELOVEN" zouden weten en waarderen. Zie het gebed van Paulus in het eerste hoofdstuk van de Efeziërsbrief vers 19 en hoofdstuk 2:7.

Spreekt Paulus dan over genezing van zieken, of het openen van de gevangenisdeuren in Rome, of over het kalmeren van de woeste golven van de zee, of over de gordeldoeken die van zijn lichaam tot anderen gebracht werden? Paulus spreekt over iets anders. Hij spreekt over de opstanding van Jezus Christus en dan vertelt hij hoe door de grote kracht van God gelovigen veranderd worden van dode zondaren tot in de hemel gezette levende kinderen van God. Dit zegt Paulus, als hij spreekt over "hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven".

Paulus zei: Romeinen 1:16 "Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een ieder, die gelooft, eerst de Jood, en ook de Griek" Paulus kleineerde het grote wonder van Gods genade niet: de openbaring van Gods kracht om een dode zondaar levend te maken met Christus, hem op te wekken, en met Christus in de hemelse plaatsen te zetten. Dat is KRACHT!

Bij het evangelie van Gods voornemen voor het Koninkrijk op deze aarde, behoren ook vooral de wonderen en de krachten in de aardse sfeer. Wij lezen hoe deze in Hebrëeën 6:5 "de krachten der toekomstige eeuw" genoemd worden. De toekomstige eeuw is de eeuw waarin het Koninkrijk Gods op de aarde bevestigd zal worden. Bij het evangelie dat te maken heeft met Gods openbaring van het geheimenis behoren vooral de wonderen en krachten in de (geestelijke) hemelse sfeer. God wil ons tot waardering van dit hogere leiden.

Paulus had een doorn in het vlees. Als er geen satan en geen zonde was, had Paulus die doorn ook niet gehad. Driemaal bad Paulus. Het antwoord van Christus was: MIJN GENADE IS U GENOEG; WANT MIJN KRACHT WORDT IN ZWAKHEID VOLBRACHT. En wat lezen we nu verder?...

ZO ZAL IK DAN VEEL LIEVER ROEMEN IN MIJN ZWAKHEDEN, OPDAT DE KRACHT VAN CHRISTUS IN MIJ WONE. (2 Korintheërs 12:9,10) Paulus zegt: "Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om HET EVANGELIE TE VERKONDIGEN". Wij als gelovigen uit de heidenen hebben in feite ook geen opdracht om te dopen. Paulus spreekt van "één doop" in Efeziërs 4:5 en we lezen in 1 Korintheërs 12:13:

WANT OOK WIJ ALLEN ZIJN DOOR EEN GEEST TOT EEN LICHAAM GEDOOPT"...

Dit is een doop van éénheid en een doop van KRACHT, want het voegt een mens aan Christus en Zijn Lichaam toe. Zoals de waterdoop bij het evangelie van het Koninkrijk der hemelen, Gods profetisch voornemen hoort; zo behoort deze doop, die zonder handen geschiedt en het werk van Gods Geest is, bij het evangelie van Gods genade, wat geheim was gehouden maar geopenbaard werd aan Paulus. (zie ook in Rom.16:25)

Heeft u wel eens goed ingezien met hoeveel energie Paulus het evangelie van genade gepredikt heeft? In verband met de opdrachten aan de twaalf lezen wij "al de volkeren", "de gehele wereld" en "alle creaturen". Maar het is Paulus die verklaart: "Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest" Romeinen 16:25

"Hetwelk tot u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld, en het brengt vruchten voort, gelijk ook onder u, van die dag af dat gij gehoord hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt" Kolossensen 1:6 "Indien gij maar blijft in het geloof, gefundeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hoop van het Evangelie, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creatuur, die onder de hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben" Kolossensen 1:23

Wat dan ook bedoeld mag zijn in de opdrachten in Mattheüs en Marcus en in de aangehaalde plaatsen uit de brieven van Paulus, de Griekse termen zijn hetzelfde, en Paulus verklaart dat hij dit met zijn evangelie wel bereikt heeft. Dit is bijna ongelooflijk als wij het hier niet ZWART op WIT in de bijbel zouden zien staan. Paulus heeft dit dan ook nooit kunnen bereiken in eigen streven, en hij zegt ook: "Doch door de genade Gods ben ik, wat ik ben; en Zijn genade, die aan mij bewezen is, is niet ijdel geweest, maar ik heb overvloedige gearbeid dan zij allen; doch niet ik, maar de genade Gods, Die met mij is" 1 Korinthiërs 15:10 "Waartoe ik ook arbeid, strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht" Kolossensen 1:29

Vergeet dan ook niet het lijden, de ontberingen, de gevaren, de verdrukkingen, de honger, de slagen, de gevangenschappen, de tegenstand en de zorgen die Paulus heeft meegemaakt. Hoe hij niet beschaamd was en hoe hij niet bang was, ook niet in vervolging en verdrukking. God heeft hem buitengewoon bekrachtigd in het geloof en de liefde en met Zijn Geest voor zijn bediening. Niets was hem teveel om de zaak van zijn Redder en Heer, Christus Jezus en de opbouw van de gelovigen. Als wij vandaag meer in deze geest en gezindheid arbeiden voor onze Here zullen wij ook zien dat dit evangelie vrucht voortbrengt! "Doch wij weten, dat de wet goed is, zo iemand die wettig gebruikt"

1 Timotheüs 1:8 "En ik weet vernederd te worden, ik weet ook overvloed te hebben; alleszins en in alles ben ik onderwezen, beide verzadigd te zijn en honger te lijden, beide overvloed te hebben en gebrek te lijden. Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft" Filippenzen 4:12,13

LATEN WIJ VOORTGAAN

Laten wij voortgaan en elkaar aanmoedigen in de hoge weg van geloof, hoop en liefde. En zoveel mogelijk met elkaar de eenheid van de Geest bewaren en tot uiting brengen. Laten wij voortgaan om zelf te groeien in de genade en de kennis van onze Here Jezus Christus.

Laten wij de Gemeente van Christus, het Lichaam, opbouwen naar het voorbeeld dat ons gegeven is in Gods Woord, en wel in het bijzonder door de apostel van de heidenen. Mogen wij in en door één Geest (Gods Geest) in één Lichaam gedoopt zijn! Mogen wij inzien dat Christus Zelf het Hoofd is van Zijn Gemeente, het Lichaam. "Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus" Efeziërs 4:15

Nu willen wij als conclusie, met een paar teksten uit de Bijbel, en gedeelten citeren uit de brieven van een getrouwe dienstknecht van God, dat ons ook een hulp was in het verstaan van Gods voornemen van deze tijd. "En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid is, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Die alle dingen

geschapen heeft door Jezus Christus; Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worden aan de overheden en de machten in de hemel de veelvuldige wijsheid Gods" Efeziërs 3:9,10

Hoe zullen de overheden en machten in de hemelse plaatsen de veelkleurige wijsheid Gods leren kennen als de Gemeente het niet bekend maakt? Hoe kan, als oudere gelovigen er zelf niet alleen onkundig van blijven, maar anderen waarschuwen om er niet naar te luisteren, dit evangelie bekend gemaakt worden? Zie in dit verband: Efeziërs 6:12 "Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van deze wereld, van de duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht"

De satan wil niet dat de waarheid aangaande Christus en de Gemeente bekend wordt. Maar God wil het. Daarom heeft God het geheimenis van Zijn wil bekend gemaakt. Wie zullen wij gehoorzamen? Satan of God? Vergeet niet, God wil dat allen inzien wat de bedeling van het geheimenis, de bedeling van genade, is, welke van het begin in God verborgen was gehouden tot het door Christus aan Paulus geopenbaard werd. Onthoudt de woorden van Paulus:

"Want predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus" Galaten 1:10 "En Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus, en de reuk van Zijn kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen" 2 Korintheërs 2:14